

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 7C/93/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124377779
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Hadrbulcová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6124377779.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Vierou Hadrbulcovou v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičová 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 758,10 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 758,10 €, úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 758,10 € od 11.03.2024 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu v Banskej Bystrici dňa 13.09.2024 sa žalobca v upomínanom konaní domáhal vydania platobného rozkazu, aby žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 758,10 €, úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 758,10 € od 11.03.2024 do zaplatenia a náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 02.12.2023 došlo v Bratislave k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol P. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XA, XXX XX V. (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej.

2. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XX/XXXX zo dňa 10.01.2024, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 10.1.2024 do 2.2.2024 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, kde sa nachádzalo aj ku dňu 2.2.2024 a čakalo na doručenie krycieho listu, bez ktorého autoservis nevydá opravované vozidlo, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný.

3. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 17.02.2024 na sumu 1034,1 Eur s DPH za 24 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenc z žalovaného.

4. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanej titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním

pohľadávky poškodeného na zaplataenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 02.02.2024 vznikla voči žalovanej pohľadávka vo výške 1034,1 Eur s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanej. Žalobca vyzval žalovanú na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným.

5. Žalovaná dňa 22.02.2024 poskytla žalobcovi poistné plnenie vo výške 276 Eur. Žalovaná postupovala v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátila nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaná neposkytla žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovanej, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplataenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného.

6. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaná dostala do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bola povinná poskytnúť žalobcovi najneskôr do 08.03.2024 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaná skončila šetrenie poistnej udalosti dňa 22.02.2024 podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia.

7. Žalobca sa vzhľadom na vyššie uvedené týmto návrhom domáha uloženia povinnosti žalovanej na zaplataenie istiny vo výške 758,1 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 11.03.2024 do zaplataenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

8. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, v zmysle ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanej tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018).

9. K postupovanej pohľadávke žalobca uviedol, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej poistencom žalovanej, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Újma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015).

10. Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn. 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018).

11. Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania poukázal žalobca na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3 Cdo 145/2017. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

12. Na preukázanie uvedených skutkových tvrdení žalobca predložil listinné dôkazy: Zmluva o nájme č.XX/XXXX zo dňa 10.01.2024, Protokol o prenájme náhradného vozidla zo dňa 10.01.2024, Čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 02.02.2024, Potvrdenie autoservisu o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla zo dňa 02.02.2024, faktúra č. XXXXXXXXX zo dňa 02.02.2024 na sumu 1034,10 Eur, Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 02.02.2024, Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 02.02.2024, Uplatnenie náhrady škody zo dňa 02.02.2024, Oznamenie o poistnom plnení zo dňa 22.02.2024 vo výške 276,00 Eur, výpis z Tatra banky, a.s. o úhrade sumy 276,00 Eur.

13. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal platobný rozkaz sp.zn. 14Up/1570/2024 zo dňa 25.09.2024, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

14. Protí platobnému rozkazu podala žalovaná v lehote stanovenej zákonom odpor, v ktorom uviedla, že žalobca sa žalobou zo dňa 13.9.2024 domáha zaplatenia sumy vo výške 758,10 Eur spolu s príslušenstvom, a to z titulu nároku na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia z dôvodu vzniku škodovej udalosti dňa 2.12.2023. V dôsledku predmetnej škodovej udalosti došlo k poškodeniu motorového vozidla zn.: LANCIA K., EČV: L (ďalej tiež len „poškodené vozidlo“), ktorého držiteľom v čase vzniku škodovej udalosti bol p. P. J., bytom: Q. XA, XXX XX V. (ďalej tiež len „poškodený“). Škoda na poškodenom vozidle bola spôsobená zrážkou s motorovým vozidlom zn.: SEAT E., EČV F ktorého vlastníkom je p. F. F., bytom: Q. F. XXXX/XX, XXX XX C. U. (ďalej tiež len „vlastník“). Vlastník mal v čase vzniku poistnej udalosti uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovanej poistnou zmluvou č. X XXX XXX XXX. Predmetná poistná udalosť bola žalovanej oznámená dňa 4.12.2023, a následne ju žalovaná zaevidovala ako poistnú udalosť č. X XXX XXX XXX.

15. Oprava škôd vzniknutých na poškodenom vozidle poškodeného bola vykonávaná v zmluvnom autorizovanom autoservise Motor-Car Bratislava, spol. s.r.o., IČO: 35828161, so sídlom: Tuhovská 11, 831 07 Bratislava (ďalej tiež len „autoservis“). Poškodené vozidlo bolo umiestnené v autoservise odo dňa 10.1.2024 za účelom opravy. Dňa 25.1.2024 doručil autorizovaný autoservis, prostredníctvom webového Portálu žalovanej, faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.1.2024, splatnú dňa 7.2.2024. Faktúra označovala ako dátum dodania deň 24.1.2024. Je teda nesporné, že už dňa 24.1.2024 bola oprava poškodeného vozidla ukončená a poškodené vozidlo si poškodený mohol prevziať a ďalej užívať. Na podklade predloženej faktúry žalovaná ukončila likvidáciu poistnej udalosti č.: X XXX XXX XXX dňa 14.2.2024 a pristúpila k poukázaniu poistného plnenia vo výške 960,76 Eur na účet autoservisu, Žalovaná teda uskutočnila likvidáciu poistnej udalosti č.: X XXX XXX XXX v najkratšom možnom čase a riadne poskytla poistné plnenie autoservisu, v ktorom bola vykonaná oprava poškodeného vozidla.

16. Poškodený si počas opravy poškodeného motorového vozidla prenajal u žalobcu náhradné vozidlo, a to od 10.1.2024 do 2.2.2024, tj. po dobu 24 dní. Dĺžku nájmu žalobca odôvodňuje okolnosťami, kedy poškodené vozidlo bolo umiestnené v autoservise za účelom opravy, a to aj po skončení opravy až do doručenia krycieho listu zo strany žalovanej a poskytnutia poistného plnenia. Žalovaná uznala náhradu za nájom náhradného vozidla s ohľadom skončenie opravy, pričom zároveň zohľadnila primeranosť dĺžky opravy vozidla. Poškodené vozidlo bolo opravované od 10.1.2024 do 24.1.2024, t.j. 14 dní. Aj napriek tomu, že už dňa 24.1.2024, poškodený mal prenajaté vozidlo až do dňa 2.2.2024. S ohľadom na skutočnosť, že oprava trvala neúmerne dlhú dobu, žalovaná uznala dobu nájmu len za 6 dní nájmu náhradného vozidla, nakoľko len tieto náklady považuje za účelne vynaložené.

17. Sporným medzi žalobcom a žalovanou je teda posúdenie počtu dní prenájmu motorového vozidla poškodeným. Žalobca označuje za zákonný a správny postup, kedy nájom náhradného vozidla trvá až do vystavenia krycieho listu a poskytnutia poistného plnenia žalovanou. S týmto tvrdením žalovaná v celom rozsahu nesúhlasí.

18. Žalovaná poukázala na Rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn.: 14C/48/2022 zo dňa 23.5.2023, v skutkovo obdobnej veci, ktorej predmetom bolo taktiež uplatnenie zádržného práva na motorové vozidlo až do doručenia krycieho listu, resp. vyplatenia poistného plnenia: Žalovaná mala za to, že v otázke posúdenia počtu dní oprávneného a primeraného prenájmu motorového vozidla je potrebné túto otázku skúmať v súlade so súdnymi rozhodnutiami súdnych autorít v Slovenskej republike a neuznať za správny postup autoservisu, kedy zadržáva motorové vozidlo aj po skončení opravy. Postup autoservisu, keď napriek tomu, že je vozidlo opravené a toto naďalej zadržáva je podľa názoru žalovanej neprípustný a nie je na zákonomnom podklade.

19. Žalovaná poukázala na Rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn.: 14C/44/2020 zo dňa 7.1.2021, ktorý potvrdil Krajský súd v Žiline a bol právoplatne skončený, na Rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn.: 7Co/187/2022 zo dňa 22.3.2023, ktorý rozhodol v skutkovo obdobnej veci.

20. Žalobca vo svojej žalobe nesúhlasí s výpočtom výšky náhrady za prenájom náhradného vozidla v čase opravy poškodeného motorového vozidla a namieta skutočnosť, že žalovaná nepriznala poistné plnenie vo výške fakturovanej sumy za nájom náhradného vozidla predstavujúci sumu 1.034,10 Eur. Žalovaná priznala náhradu nájomného len za 6 dní trvania nájmu, pričom poistné plnenie bolo znížené o neprímeranú dĺžku nájmu v rozsahu 18 dní, ktorú žalobca požadoval. Žalovaná určila dĺžku prenájmu v primeranej dobe s ohľadom na čas opravy poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun poškodeného vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany žalovanej pri poskytovaní súčinnosti. Žalovaná k tvrdeniam žalobcu v žalobe uvádza, že nijako nerozporuje rozsah škôd vzniknutých na motorovom vozidle, avšak s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov je neprímerané, aby oprava motorového vozidla trvala neúmerne dlhú dobu, a tým sa zvyšovali náklady na poskytovanie náhradného vozidla poškodenému. Žalovaná plne akceptuje svoju povinnosť nahradiť poškodenému náhradu za použitie náhradného motorového vozidla, avšak vyžaduje, aby výška tejto náhrady bola určená v súlade so zákonom a ustálenou rozhodovacou praxou súdov.

21. Podľa obhliadky na poškodenom vozidle bol iba mierne poškodený predný nárazník poškodeného vozidla zn. LANCIA K.. Vozidlo bolo riadne spôsobilé jazdy, z tohto dôvodu nie je prípustné, aby v dôsledku opravy vozidla s miernym poškodením predného nárazníka, ktoré nebráni prevádzke vozidla, bolo poškodené vozidlo umiestnené v autoservise po dobu 14 dní (do dňa vystavenia faktúry za opravu). Za účelom preukázania primeranosti dĺžky trvania opravy žalovaná požiadala odborne spôsobilú osobu z príslušného odboru o vypracovanie odborného posúdenia primeranosti dĺžky trvania opravy poškodeného motorového vozidla, ktoré po jeho obdržaní predložila konajúcemu súdu.

22. Žalovaná v otázke výšky náhrady škody poukázala na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.6.2016, sp. zn.: 3MCdo 3/2015.

23. Národná banka Slovenska ako orgán kontroly nad výkonom poisťovníctva na území Slovenskej republiky, zastáva právny názor, že poškodený má nárok na prenájom náhradného vozidla odo dňa vzniku škodovej udalosti na motorovom vozidle do dňa doručenia oznámenia o vzniku totálnej škody, resp. oznámenia o ukončení opravy vozidla v súlade s dĺžkou opravy podľa technológie opravy vozidla danej výrobcom konkrétne znaky motorového vozidla a primeraným časovým úsekom nevyhnutným na objednanie a dodanie potrebných náhradných dielov.

24. Skutočnosť, že bola potrebná oprava poškodeného vozidla, nie je v rozpore s faktom, že táto oprava trvala nepomerne dlho. Opravné úkony boli fakturované v trvaní 6,7 normohodiny prác (67 časových jednotiek (ČJ), pričom 10 ČJ = 1 normohodina). Ai pri zohľadnení dôb obstarania náhradných dielov a vykonania obhliadok vozidla, je 14 dní neprímerane dlhé obdobie, v ktorom bolo vozidlo umiestnené v servise za účelom opravy. Žalovaná má za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal dôvody, ktoré by opodstatňovali uvedenú dĺžku opravy poškodeného vozidla. Žalobca teda neunesol dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažuje v otázke preukázania nadmernej dĺžky opravy, ktorá sa následne odzrkadlila aj v dĺžke prenájmu náhradného motorového vozidla. Bremeno zodpovednosti za takýto postup servisu následne nemôže byť presunuté na žalovanú, ktorá uvedenú skutočnosť nijako nevedela ovplyvniť. Na základe primeranej dĺžky potrebnej na opravu vozidla a zaobstaranie náhradných dielov, pri zohľadnení technologických postupov udávaných výrobcom pre daný typ vozidiel, čas potrebný na presun poškodeného vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany žalovanej pri poskytovaní súčinnosti žalovaná riadne priznala a uhradila poškodenému náklady za nájom náhradného vozidla za obdobie 6 dní trvania prenájmu.

25. Žalovaná mala za to, že vyššie uvedenou argumentáciou dostatočne preukázala, že dĺžka opravy motorového vozidla poškodeného bola neúmerne dlhá, autoservis zadržával vozidlo aj po skončení opravy a z tohto dôvodu nebola v súlade so stanoviskom NBS povinná nahradiť poškodenému neprímerane dlhé obdobie využívania náhradného vozidla. Zároveň má žalovaná za to, že žalovaná

nemá niesť zodpovednosť" za predlžovanie vybavenia poisťnej udalosti a poskytnutia poisťného plnenia z dôvodov na strane autoservisu, a to neúmerne dlhou dobou vykonávania opravy.

26. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v odpore žalovaná žiadala, aby Okresný súd Banská Bystrica uvedený platobný rozkaz zrušil, a aby v prípade postúpenia veci na príslušný súd tento žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

27. Na preukázanie uvedených skutkových tvrdení žalovaná predložila listinné dôkazy: oznámenie o poisťnom plnení zo dňa 14.02.2024, faktúru Motor-Car Bratislava spol. s.r.o. č.XXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2024, Zápis o poškodení motorového vozidla vyhotovený SLOVEXPERTOU dňa 02.02.2024, kalkuláciou opravy zo dňa 13.12.2023, Odpoveď a poskytnutie informácií Národnej banky Slovenska zo dňa 11.03.2019, fotografiou vozidla EČV L. XXXHX, Odborné vyjadrenie znalkyne M. I. č. XX/XXXX vo veci posúdenia časového rozsahu opravy motorového vozidla Lancia K. X,X D.M. DS XXXHX.

28. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu súdu dňa 18.11.2024, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3, resp. v zmysle § 14 ods. 3 Zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínanom konaní.

29. Žalobca sa k predloženému odbornému vyjadreniu vyjadril v písomnom podaní zo dňa 04.11.2025, v ktorom uviedol, že žalobca sa v celom rozsahu pridržiava svojich doterajších vyjadrení, písomných podaní a argumentácie v tomto konaní, poukazuje najmä na obsah všetkých písomných podaní, v nich označené rozhodnutia a predložené listinné dôkazy. Žalovaná do konania predložila Odborné vyjadrenie, prostredníctvom ktorého sa snaží navodiť dojem, že dĺžka opravy poškodeného vozidla bola neprimeraná, a teda, za rovnako neprimeraný považuje i nájom náhradného motorového vozidla. Argumentácia žalovanej však nemôže obstáť, pričom žalobca v plnom rozsahu popiera tvrdenia žalovanej, ako i predložené odborné vyjadrenie. Žalobca ďalej uviedol, že na predmetné Odborné vyjadrenie nemožno vôbec prihliadnuť ako na dôkaz, a to z viacerých dôvodov. V prvom rade je potrebné uviesť, že samotné skúmanie a predkladanie Odborného vyjadrenia (v tomto štádiu konania) je irelevantné, a to s ohľadom na tú skutočnosť, že je realizované s odstupom času, po uskutočnení reálnej opravy poškodeného vozidla, pričom sa týka skutočností, ktoré už nie je možné žiadnym spôsobom ovplyvniť, ani presne zohľadniť (a to práve s ohľadom na časové súvislosti). Žalobca považuje predložené odborné vyjadrenie za nedôvodný dôkaz, ktorý je realizovaný ex post, ohľadom skutočností, ktoré už nie je možné ovplyvniť, navyše za situácie, kedy poisťovňa už náklady na opravu poškodeného vozidla autoservisu uhradila a tento poškodenému motorové vozidlo vydal. Teda, samotná poisťovňa v čase likvidácie poisťnej udalosti nevytkla autoservisu neprimerané trvanie opravy a jej trvanie v súčasnosti pripisuje na ťarchu poškodenému, ktorý samotnú opravu nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť. Možno teda jednoducho povedať, že v čase, kedy poisťovňa plnila poisťné plnenie za opravu poškodeného vozidla, bolo poisťovní „jedno“, po akú dobu bol poškodený vylúčený z užívania svojho vlastného motorového vozidla.

30. V prípade, ak však poškodený (absolútne oprávnený) potrebuje pre svoje bežné fungovanie náhradné motorové vozidlo, tak v tomto momente, už poisťovní „nie je jedno“ ako dlho samotná oprava poškodeného vozidla trvá. Už z uvedeného je možné konštatovať, že postup žalovanej je zjavne účelový, a jeho cieľom je zreteľné vyhnutie sa svojej zákonnej povinnosti. Žalobca považuje za nedôvodné spochybňovanie trvania opravy zo strany poisťovne, keď potrebný čas na vykonanie opravy je z technického hľadiska znalcom odhadovaný bez znalostí konkrétnych podmienok na strane autoservisu. Ako už žalobca uviedol v rámci svojich predchádzajúcich písomných podaní, samotný poškodený nemá ako do procesu opravy jeho motorového vozidla ako zasiahnuť. Naopak, je to práve žalovaná, ktorá dobrovoľne vstúpila do zmluvného vzťahu s autoservisom, ktorý v danom prípade realizoval opravu, a v prípade ak má vo vzťahu k svojmu obchodnému partnerovi výhrady, je na ňom, aby si prípadné výhrady uplatňoval priamo vo vzťahu k nemu a nie k osobe poškodeného. Už z uvedeného je zjavné a zrejmé, že vôbec samotné dokazovanie ohľadom účelnosti a primeranosti doby opravy poškodeného vozidla je irelevantné, nakoľko v zásade žiadnym spôsobom nesúvisí s nájomom náhradného motorového vozidla, ktorý je predmetom tohto sporu.

31. Nad rámec uvedeného žalobca uviedol i ďalšiu argumentáciu, z dôvodu ktorej, na predmetné Odborné vyjadrenie nemožno prihliadnuť. Odborné vyjadrenie totiž vôbec neobsahuje podstatné náležitosti, ktoré sú predpokladom pre jeho obsahovú a právnu relevanciu. Z predloženého odborného vyjadrenia síce vyplýva, aká otázka bola predmetom odborného skúmania, avšak absolútne absentuje informácia o tom, aké odborné metódy boli použité pri posudzovaní skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre zodpovedanie odbornej otázky. Bez uvedenia metód, ktoré boli pri znaleckom dokazovaní použité nemožno v danom prípade hovoriť o odbornom vyjadrení, nakoľko nie je zjavné, akými odbornými

postupmi sa v danom prípade či už znalec, alebo odborník riadil, z čoho vychádzal a pod. (napríklad využitie porovnávacej metódy iných autoservisov v rovnakom čase a priestore a pri oprave poškodeného typu vozidla a i.). Ako je uvedené vyššie, bez uvedenia metódy, ktorú odborník, či znalec realizoval v rámci vypracovania odborného vyjadrenia - o odbornom vyjadrení nemožno hovoriť a vôbec pripisovať takémuto „dôkazu“ právnu silu. V tejto súvislosti žalobca podporne poukazuje na závery Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.10.2019, sp. zn.: 6Co/226/2018, ktorý odmietol prihliadnuť na predložené odborné vyjadrenie a to práve z dôvodu, že nespĺňalo náležitosti odborného vyjadrenia. Krajský súd v predmetnom rozsudku argumentoval nasledovne: „Odvolací súd pre úplnosť vyjadrenia sa k odvolacím námietkam žalovanej len konštatuje, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že žalovanou predložené odborné vyjadrenie k stavu vozidla nespĺňa náležitosti odborného vyjadrenia, pretože v ňom absentujú základné náležitosti, teda aká otázka mala byť zodpovedaná odborným vyjadrením, aké metódy boli použité pri posudzovaní skutočností, na ktoré treba odborné vedomosti, aké poznatky boli pri skúmaní zistené a aké závery možno z týchto poznatkov vyvodiť.“

32. Z predloženého „Odborného vyjadrenia“ nie je vôbec zrejmé, aké metódy odborník v danej oblasti použil, či reálne bol v priestoroch, kde malo dôjsť k oprave poškodeného vozidla, teda, ako konkrétne túto vec posudzoval a pod. S ohľadom na vyššie uvedené je zjavné, že na predmetné „Odborné vyjadrenie“ predložené žalovanou do konania dňa 23.09.2025 nemožno prihliadať. V nadväznosti na predložené „Odborné vyjadrenie“ (žalobca s ohľadom na vyššie uvedenú argumentáciu odmieta uvedené označenie) je treba dodať, že žalobca má vôbec pochybnosť o možnosti vyjadrenia sa znalca Ing. M. I. k otázke, ktorá mala byť predmetom (odborného) skúmania. Po preskúmaní zapísanej odbornej činnosti znalca je zjavné, že znalec oprávnená poskytovať znaleckú a expertíznu činnosť v odbore 030000 - cestná doprava (pre odvetvia - Technický stav cestných vozidiel a Odhad hodnoty cestných vozidiel), ktoré informácie sú dostupné na stránke Ministerstva spravodlivosti v Registri znalcov. Žalobca má v tejto súvislosti pochybnosti o tom, či je znalec spoločnosť oprávnený vyjadrovať sa k posúdeniu časového rozsahu opravy poškodeného motorového vozidla.

33. Pre doplnenie žalobca uviedol, že z Obsahového vymedzenia znaleckých odborov a odvetví, ktoré je prílohou č. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 228/2018 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej ako „Vyhláška“) vyplýva, že otázka, ktorá bola predmetným odborným vyjadrením skúmaná - Úlohou odborného vyjadrenia je posúdiť časový rozsah opravy motorového vozidla Lancia K. X,X, M.: L V.: CXCLAAMXCHXXXXXX v súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 02.12.2023 a z technického hľadiska primeranou dĺžkou opravy vozidla v autoopravovni, kde bola oprava vozidla vykonaná nesúvisí s odbornou činnosťou, resp. odborom a odvetvím, na ktoré má oprávnenie znalec - Ing. M. I..

34. V tejto súvislosti poukázal žalobca, že v zmysle Obsahového vymedzenia znaleckých odborov a odvetví je obsahom odvetvia 03 01 00 - Technický stav cestných vozidiel stanovenie skutočného technického a morálneho stavu, príčin nesplnenia definovaných parametrov, znefunkčnenia alebo poškodenia dielcov, skupín a vozidiel ako celku, ktoré vznikli z dôvodov prevádzky, opráv a údržby a vyhodnocovanie elektronických dát cestných vozidiel. V zmysle Obsahového vymedzenia znaleckých odborov a odvetví je obsahom odvetvia 03 04 02 - Odhad hodnoty cestných vozidiel stanovenie všeobecnej hodnoty a výšky škody na cestných vozidlách a ich dielcoch a skupinách.

35. V zmysle vyššie uvedeného je možné konštatovať, že posudzovanie časového rozsahu opravy na poškodenom vozidle (s prihliadnutím k celkovému procesu opravy, konkrétnych kapacitných a personálnych okolností) nespadá do oblastí, pre ktoré vykonáva znalec Ing. M. I. znaleckú a expertíznu činnosť.

36. Vzhľadom na argumentáciu vyššie, žalobca trval na tom, že predmetné „Odborné vyjadrenie“ je absolútne nedôvodným a irelevantným produkovaným dôkazom v konaní, ktorému nemožno priznať žiadnu dôkaznú silu.

37. Samotnú dĺžku opravy nebolo možné zo strany poškodeného akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť, pričom autoservis ako zmluvný partner žalovaného a autorizovaný servis garantuje kvalitné a rýchle vykonanie opravy, poškodený tak nemohol mať žiadne pochybnosti o tom, že oprava bude vykonaná v čo najkratšom možnom čase vzhľadom na objektívne možnosti na strane autoservisu a jeho zmluvné povinnosti vo vzťahu k žalovanému. V danom prípade treba zohľadniť najmä tú skutočnosť, že je to práve poškodený, ktorý vystupuje ako slabšia strana a práve jemu je potrebné poskytnúť ochranu. Poškodený je od momentu odovzdania svojho poškodeného motorového vozidla autoservisu zbavený akejkoľvek možnosti s ním disponovať, pokiaľ mu ho autoservis nevydá, pričom nie je možné, aby svoje vozidlo po odovzdaní do autoservisu ďalej využíval, resp. aby ho využíval napríklad po dobu prestojov na strane autoservisu, aby odpadol dôvod prenájmu náhradného vozidla. Vzhľadom na uvedené je nelogické

a absurdné, aby žalobca ex post po ukončení nájmu náhradného vozidla preukazoval okrem účelu náhradného vozidla užívaného po dobu zotrvania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise aj samotnú dobu, po ktorú bolo vozidlo poškodeného opravované, t. j. konkrétny čas, po ktorý autoservis vykonával práce na vozidle poškodeného. Konkrétny počet dní, po ktoré autoservis vykonával práce na vozidle poškodeného totiž nemusí byť súvislým časovým úsekom, a teda konkrétny počet dní vykonávania opravy nemôže za žiadnych okolností zodpovedať dobe, po ktorú by mal byť oprávnený poškodený užívať náhradné vozidlo, nakoľko je to v rozpore s jeho účelom.

38. Žalobca poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.07.2025, sp. zn. III. ÚS 322/2025, v zmysle ktorého sa Ústavný súd nestotožnil s názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici, v Rozsudku zo dňa 25.02.2025, sp. zn. 42Cob/131/2023, ktorý vo svojom rozhodnutí považoval nájom náhradného vozidla za účelný len do okamihu vykonania opravy. Ústavný súd v predmetnom Náleze konštatoval: „Ústavnou sťažnosťou namietaný rozsudok krajského súdu vychádza z opačného stanoviska, ktorého podstatou je, že oprava je ukončená vystavením faktúry po oprave vozidla, keďže poškodenému nič nebráni, aby si opravené vozidlo zo servisu prevzal. Pritom je na ňom, či za opravu zaplatí a počká na preplatenie poisťovňou, alebo si inak vymôže odovzdanie opraveného vozidla servisom. Tieto rozdielne právne posúdenia totožnej právnej otázky vychádzajú z toho, že prvý právny názor pracuje s bežnou obchodnou praxou opráv vozidiel hradených z PZP. Táto bežná obchodná prax bola potvrdená aj vo veci sťažovateľa vyjadrením servisu (čl. 59), ktorý potvrdil, že v deň ukončenia opravy vystavuje faktúru, ktorú zasiela poisťovni PZP, a ak je poisťovňa jeho zmluvným partnerom, opravené vozidlo vydá poškodenému bezodkladne po doručení krycieho listu poisťovne. Je zrejmé, že opomenutie zohľadnenia tejto bežnej obchodnej praxe servisu a poisťovne krajský súd v namietanom rozhodnutí vyplnil v súlade s argumentáciou poisťovne formuláciou povinností poškodeného. Podľa krajského súdu sa mal poškodený zaujímať o stav opravy vozidla a ak bola oprava skončená a bola vystavená faktúra, mal za ňu zaplatiť alebo si inak od servisu vymôcť vrátenie svojho vozidla tak, aby si nemusel prenajímať náhradné vozidlo. Tento prístup následne rezultoval do formulácie povinnosti dôkazného bremena sťažovateľa, ktorý podľa krajského súdu mal preukazovať množstvo skutočností smerujúcich k záveru o tom, že nájom náhradného vozidla bol účelný. S týmto prístupom pri rozdelení dôkazného bremena nemožno súhlasiť. Poškodený účelnosť trvania nájmu odôvodnil tým, že náhradné vozidlo mal prenajaté až dovtedy, pokiaľ mu servis neodovzdal opravené vozidlo. Skutočnosti podstatné pre posúdenie toho, že nájom náhradného vozidla po ukončení opravy - vystavení faktúry, bol neúčelný, mala tvrdiť a preukazovať žalovaná poisťovňa, keďže v prospech nej mali byť skutočnosti o tom, že sťažovateľovi nič nebránilo, aby si už opravené vozidlo prevzal predtým, ako vystavala krycí list. Bolo na žalovanej poisťovni tvrdiť a preukazovať skutočnosti rozhodné pre posúdenie toho, že ďalšie trvanie nájmu náhradného vozidla nebolo účelné. I tieto skutočnosti však neboli pre posúdenie veci sťažovateľa rozhodujúce. Rozhodujúca bola dostatočne preukázaná bežná obchodná prax servisu a žalovanej poisťovne, ktorá spočíva v tom, že servis - zmluvný partner poisťovne, poškodeného o vykonaní opravy informuje a na prevzatie vozidla ho vyzýva až po doručení krycieho listu poisťovne. V takejto situácii je neudržateľná argumentácia krajského súdu o tom, že skutočnosti odôvodňujúce účelnosť trvania nájmu náhradného vozidla mal preukazovať poškodený. Poškodený účelnosť trvania nájmu preukázal potvrdením toho, že vozidlo mu bolo odovzdané až v deň doručenia krycieho listu poisťovne.“

39. Žalobca v tomto smere poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 06.08.2025, sp. zn. I. ÚS 291/2025, v zmysle ktorého: „Ústavný súd už v skutkovo a právne obdobných prípadoch, na ktoré v bodoch 11 a 23 tohto nálezu poukazuje aj samotná sťažovateľka, konštatoval, koncentrujúc sa na podstatu uplatneného nároku, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Vo veci sp. zn. III. ÚS 602/2022 sa ústavný súd vyjadril stotožňujúco s názorom vo veci konajúceho odvolacieho súdu, podľa ktorého účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Rovnako v oboch veciach (III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024) ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poisťného plnenia

podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m. m. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).“

40. Ústavný súd v predmetnom náleze konštatoval: Krajský súd v dôvodoch napadnutého rozsudku už vymedzené závery nerešpektoval a pri rozhodovaní o nároku na náhradu za nájom náhradného motorového vozidla považoval za podstatnú nevyhnutnú dobu opravy poškodeného vozidla (rozhodujúce skutočnosti), a to na podklade žalovanou stanoveného rozsahu poškodenia vozidla a kalkulácie nákladov na opravu, ktoré boli v súlade so žalovanou predloženým odborným vyjadrením. Odôvodnenie krajského súdu je tak v protirečení s ústavným súdom konštatovanou ústavnou udržateľnosťou stanoveného účelu náhradného motorového vozidla (bod 35 tohto nálezu), ako aj účelnosťou nákladov za nájom náhradného vozidla (bod 36 tohto nálezu) a v neposlednom rade aj primeranosťou nákladov súvisiacich s prenájmom náhradného vozidla, ktorá je previazaná s kontinuálne pretrvávajúcou potrebou užívania tohto náhradného vozidla (bod 37 tohto nálezu). Odklon krajského súdu od už uvádzanej interpretácie v ústavnoprávnom rozmere pri formovaní odpovedí na právne a skutkovo relevantné (ťažiskové) otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany zasiahol do základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu, ako aj jej práva na spravodlivé súdne konanie, čo viedlo ústavný súd k záveru o porušení citovaných práv zaručených ústavou a dohovorom napadnutým rozsudkom krajského súdu (bod 1 výroku tohto nálezu)“

41. Žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia v obdobných veciach, a to rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.08.2025, sp. zn. 7Co/22/2025, Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.08.2025, sp. zn. 2Co/4/2025 a Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.08.2025, sp. zn. 7Co/173/2024, ktorý konštatoval, že „stanovenie nevyhnutnej doby opravy poškodeného motorového vozidla nie je kritériom pri rozhodovaní o nároku na náhradu za nájom náhradného vozidla, ktorý záver jednoznačne rezultuje z vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 291/2025 zo dňa 06.08.2025. Z uvedeného dôvodu odborným vyjadreniam týkajúcim sa (následného) posúdenia časového rozsahu opravy poškodeného motorového vozidla predkladaným žalovanou aj vo viacerých obdobných prípadoch nemožno vo vzťahu k posúdeniu primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla priznať žiadnu relevanciu.“

42. Žalovaná tak podľa názoru žalobcu účelovo namieta dĺžku opravy v čase, keď poškodený nemá akúkoľvek možnosť túto ovplyvniť, a to po uhradení nákladov spojených s opravou vozidla poškodeného a ukončení nájmu náhradného vozidla. Preto nie je možné zaťažovať poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, dôkazným bremenom, ktoré ani nie je schopný uniesť. Od momentu odovzdania vozidla poškodeného do autoservisu na strane poškodeného odpadá akákoľvek možnosť jeho ingerencie do priebehu vykonávania jeho opravy s dopadom na dĺžku jej vykonávania. Účel užívania náhradného vozidla odpadá až momentom, kedy je vozidlo poškodenému autoservisom opätovne dané do užívania.

43. Žalobca rozporoval žalovanou uvedené tvrdenia o neprimeranej dĺžke opravy a poukázal na to, že neexistuje žiadna norma alebo predpis, ktorý by určoval ako dlho má byť oprava vykonávaná. Existuje iba výrobcami daná tarifikácia pracovných úkonov v normohodinách, t.j. kvantifikátoroch, prostredníctvom ktorých sú definované pracovné úkony. Súčasne však na celkovú dĺžku trvania opravy majú vplyv ďalšie faktory, a to vyťaženosť servisu, dostupnosť pracovnej sily, dostupnosť a dodanie náhradných dielov, technologické vybavenie servisu a pod. Okrem toho poukázal na to, že autoservis nemá nijakú zákonnú povinnosť vykonať opravu v primeranom čase, resp. z ničoho nevyplýva aká doba je primeraná na vykonanie opravy a ktorú je už nutné vyhodnotiť ako neprimerane dlhú. Žalovaná si svojvoľne určila ako primeranú dobu opravy práve dĺžku v trvaní 6 dní, pričom uvedený rozsah z ničoho objektívne a preukázateľne nevyplýva.

44. Žalobca trval na svojich vyjadreniach, že v danom prípade boli jednoznačne naplnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, žaloba žalobcu je skutkovo a právne dôvodná, a v súlade s materiálnym výkonom práva ako i s ustálenou rozhodovacou praxou súdov.

45. Žalovaná v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 22.02.2024 uviedla, že žalobcom účtovaný poplatok vo výške 50,- Eur, priznal len vo výške 30,- Eur. Poplatok za pristavenie vozidla podľa názoru žalovanej nemožno považovať za súčasť skutočnej škody, pričom legitímne je podľa žalovanej i krátenie poistného plnenia o náklady, ktoré by poškodenému vznikli používaním vlastného motorového vozidla. Čo sa týka

poplatku vo výške 30,- Eur, tento je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájom náhradného vozidla. Dojednanie poplatku bolo priamo súčasťou zmluvy o nájme, okrem toho je poplatok žalobcom účtovaný v rámci každého prenájmu a ak si poškodený prenajme vozidlo od žalobcu, musí vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Predmetné krátenie poplatku pritom nebolo žalovanou podporené nijakým dôkazom ani argumentáciou.

46. Vzhľadom na všetky uvedené skutkové a právne okolnosti v rámci tohto konania, žalobca súdu navrhol, aby súd zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 758,10 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 758,10 Eur od 11.03.2024 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania a právneho zastúpenia v rozsahu 100 %

47. Súd vo veci nariadil pojednávanie dňa 13.11.2025, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu. Žalovaný sa na pojednávanie neustanovil. Súd vo veci pojednával v neprítomnosti žalovaného podľa § 180 CSP, oboznámil sa s listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, z ktorých mal zistený skutkový stav veci.

48. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní pred súdom uviedla, že trvá na podanej žalobe, poukázala na obsah písomností a predĺžených dôkazov. Mala za to, že žalovaná svojvoľne určila nájom len v rozsahu 6-tich dní, toto považuje za protirečivé s poukazom na to, že žalovaná autoservisom fakturovanú sumu uhradila a pretože autoservisu namieta, že v súvislosti s prenájom náhradného vozidla. Poškodený dĺžku opravy nevie nijakým spôsobom ovplyvniť. Považovala za nelogické, aby žalobca okrem účelnosti preukazoval aj samotnú dobu opravy, resp. konkrétne úkony. O odbornému vyjadrení uviedla, že nemá žiadnu relevanciu, je vykonávané ex post a nevychádza z relevantných dokladov a informácií. V tomto smere odborné vyjadrenie nie je dôkazom, ktorý je spôsobilý objektívne určiť dĺžku trvania opravy. Tiež poukázala na predĺženú rozhodovaciu prax súdov a nález Ústavného súdu, v ktorom konštatoval porušenie práva sťažovateľa, keď Krajský súd pri rozhodovaní vychádzal zo žalovaným stanovenej kalkulácie a odborného vyjadrenia.

49. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov („PZP“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu vrátane inej ujmy spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

50. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) Zákona o PZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

51. Podľa § 15 ods. 1 Zákona o PZP, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť si nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

52. Podľa § 11 ods. 6 Zákona o PZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

53. Podľa § 11 ods. 7 Zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

54. Podľa § 11 ods. 8 Zákona o PZP, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

55. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

56. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

57. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

58. Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

59. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

60. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

61. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

62. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka, nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

63. Podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

64. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

65. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

66. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

67. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

68. Vykonaným dokazovaním mal súd zo zhodných skutkových strán sporu a predložených listinných dôkazov nesporne preukázané, že dňa 02.12.2023 došlo v Bratislave k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol P. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XA, XXX XX V. (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej.

69. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XX/XXXX zo dňa 10.01.2024, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 10.1.2024 do 2.2.2024 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, kde sa nachádzalo aj ku dňu 2.2.2024 a čakalo na doručenie krycieho listu, bez ktorého autoservis nevydá opravované vozidlo, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný.

70. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 17.02.2024 na sumu 1034,1 EUR s DPH za 24 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného.

71. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanej titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 02.02.2024 vznikla voči žalovanej pohľadávka vo výške 1034,1 Eur s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanej. Žalobca vyzval žalovanú na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným.

72. Žalovaná dňa 22.02.2024 poskytla žalobcovi poistné plnenie vo výške 276 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná neposkytla žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinenej poistencom žalovaného, žalobca podal žalobu na súd.

73. Medzi stranami bola sporná doba nájmu náhradného motorového vozidla, ktorú žalovaná považovala za neprimeranú dobu trvania nájmu náhradného motorového vozidla, vzhľadom na vykonanú opravu vozidla.

74. Predmetom konania je skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení so Zákonom o PZP, náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia motorového vozidla, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. K otázke nároku poškodeného za prenájom náhradného vozidla zaujal stanovisko Ústavný súd SR v náleze zo dňa 16.02.2023, sp.zn. III. ÚS 602/2022 kde uviedol, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, kedy môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený musel vynaložiť s cieľom eliminovať škodový následok, nakoľko poškodený nemôže z objektívnych dôvodov užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu, sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, dobu nájmu treba priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu (súd poukazuje aj na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Mcd03/2015, R 7/1992).

75. V konaní mal súd z písomného Potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla zo dňa 02.02.2024 nesporne preukázané, že po poisťnej udalosti zo dňa 02.12.2023 bolo poškodené vozidlo prevzaté do autoservisu Motor-Car Group Bratislava dňa 10.01.2024 za účelom opravy. Poškodené vozidlo sa nachádzalo v autoservise v období od 10.01.2024 do 02.02.2024. Po ukončení opravy vozidla a doručení krycieho listu zo strany poisťovne bolo dňa 02.02.2024 vozidlo odovzdané držiteľovi vozidla. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 17.02.2024 na sumu 1034,1 Eur s DPH za 24 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla,

76. Podľa súdnej praxe pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla treba vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Poškodený v čestnom prehlásení dňa 02.02.2024 uviedol, že mal od spoločnosti Náhradné vozidlo s.r.o. Tolstého 1201/20 Žilina zapožičané náhradné vozidlo Hyundai iXX, C., MT, EČ ZA :XXXJJ od XX.XX.XXXX do 02.02.2024, t.j. v trvaní 24 dní z dôvodu, že poškodené vozidlo bolo po poisťnej udalosti v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Po dobu opravy poškodeného vozidla nemal k dispozícii iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný. Poškodený nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a trvanie opravy poškodeného vozidla. Uvedené okolnosti nemožno pričítať poškodenému a vyžadovať, aby znášal náklady za obdobie, kedy bol obmedzený v užívaní svojho vozidla a prenájom náhradného vozidla bol pre neho na účely jeho bežného fungovania nevyhnutný. Poškodený náhradné vozidlo vrátil dňa 02.02.2024, kedy bola vystavená faktúra č. XXXXXXXX za prenájom vozidla podľa Zmluvy o nájme č. XX/XXXX.

77. Pokiaľ žalovaná nesúhlasila so zvoleným postupom pri oprave vozidla, resp. dĺžkou opravy tieto skutočnosti mala namietat' priamo voči autoservisu pri poskytovaní poisťného plnenia a nie následne v rámci uplatňovaného nároku poškodeného. Žalovaná uznala a vyplatila poisťné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla na základe svojoľne určenej doby trvania nájmu a takýto postup nemožno akceptovať (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13 Cob/116/2018 zo dňa 12.12.2018, sp.zn. 14Cob/55/2019 zo dňa 25.07.2019). Ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, bol povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť, podľa 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 22CoCsp/3/2023 zo dňa 25.09.2023).

78. Okamih vykonania opravy poškodeného vozidla zo strany autoservisu vzhľadom na existenciu povinného zmluvného poistenia, či zmluvného vzťahu medzi poisťovňou a autoservisom, nemôže predstavovať skutočnosť, ktorá objektívne umožňuje poškodenému s jeho vozidlom nakladať a užívať ho. Poškodený nemôže užívať svoje opravované vozidlo, ktoré bol nútený dať do opravy autoservisu pre spôsobenie škody na ňom poistencom žalovaného, po celú dobu zotrvania jeho opravovaného vozidla v autoservise. Práve poškodený bol proti svojej vôli vylúčený z možnosti užívania vlastného motorového vozidla a ktorému je objektívne, mimo jeho vplyvu, umožnené opravené vozidlo užívať až na základe jeho vydania autoservisom a po doručení krycieho listu poisťovňou. Doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poistencom žalovaného a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poisťnej udalosti prešla na

poistovní. Účelom povinného zmluvného poistenia je krytie škôd vzniknutých pri prevádzke motorových vozidiel tak, aby tieto neplatili škodcovia a už vôbec nie poškodení.

79. Poškodený má nárok za nájom náhradného vozidla až do dňa, kedy je poškodenému reálne vydané vozidlo zo servisu a po doručení krycieho listu zo strany poisťovne. Dĺžku zotrvania opravovaného vozidla v autoservise ovplyvňuje práve poisťovňa, ktorá je subjektom zodpovedným za náhradu nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla. Zaužívaný postup autoservisu nemôže ovplyvniť ani samotný poškodený, ktorý bol obmedzovaný v užívaní svojho vozidla nie vlastnou vinou, ale zavinením klienta žalovaného. Náklady za prenájom náhradného motorového vozidla treba považovať za účelné vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla. Preto nie je daný dôvod, aby poškodený mal hradiť náklady za opravu vozidla, na ktorom mu škodu spôsobil poistenec žalovaného, keď medzi žalovaným a autoservisom existuje zmluvný vzťah, z ktorého plynie povinnosť poisťovne na vystavenie krycieho listu, doručenie ktorého autoservisu vzniká povinnosť vydať opravené motorové vozidlo poškodenému.

80. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že oprava vozidla bola vykonaná po schválení procesu poisťovní a doručení krycieho listu autoservisu dňa 02.02.2024. Poškodený mal prenajaté motorové vozidlo len na nevyhnutnú dobu na obdobie od 10.01.2024 do 02.02.2024, náklady na takéto zapožičanie boli vynaložené účelne. Objektívnosť potreby náhradného motorového vozidla nebola spochybnená, keď žalovaný časť týchto nákladov žalobcovi uhradil 22.02.2024 vo výške 276,00 Eur. Náhrada nákladov za zapožičanie náhradného motorového vozidla reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti, ktorú sám nezavinil, používať svoje vlastné motorové vozidlo.

81. Z vyššie uvedených skutkových a právnych záverov súd považoval žalobu za dôvodne podanú a vo veci rozhodol tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

82. Dlužník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní dostane sa do omeškania čo mu zakladá povinnosť zaplatiť žalobcovi popri plnení úroky z omeškania. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu, žalobcovi vznikol nárok domáhať sa proti žalovanej zaplata úrokov z omeškania zmysle § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Poistné plnenie je splatné do 15 dní od skončenia vyšetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť podľa § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa § 11 ods. 7 Zákona o PZP.

83. Žalovaná skončila šetrenie poistnej udalosti dňa 22.02.2024. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu 16. deň od skončenia šetrenia poistnej udalosti. Žalobca žiadal priznať úrok z omeškania od 11.03.2024, súd preto priznal žalobcovi zákonný ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy 9,50 % ročne zo sumy 758,10 € od 11.03.2024 do zaplata. (Súd poukazuje na subsidiaritu Občianskeho zákonníka k Zákona o PZP, Nález Ústavného súdu SR sp.zn. III ÚS 309/2020-33, sp.zn. III. ÚS 215/2020, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 7CoCsp/5/2021 zo dňa 29.06.2022).

84. Výška úrokov z omeškania je o 5 % bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 4,50 %, preto súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi zákonný ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

85. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca mal vo veci plný úspech, ktorému súd priznal proti žalovanému nárok náhradu trov konania v rozsahu 100%.

86. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.